24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6527 — 27 ՅՈՒՆԻՍ 1907 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 29 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԽ-ԷՎՎԷԼ 1325 — 10 JUILLET 1907 — 24me année № 6527

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՕԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 60 Գրշ.
ԴՐԱՆԱԹՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 105 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 85 Ֆրհ.
ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆԽԻԿ ՄԻՍՔ ՎՃԱՐՈՒԻ

30 հատ 1 գրուանոց փոխ
1 ամսէն հատուածով կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

اره ولك

درعبه ره غلاد اره سی اره ولك غزته سنك اره سی غلاد

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՆԱՐԸԼԸ ԳԱԲՈՒԻ ԵՒ ԲԵՐԱՑԻ ՀԻԱՆԴԱՆՈՑՆԵՐԸ

Ս.

Ս.ո. Աւժանապատիւ
Տ. Միքայէլ Բահանայ Աճեճեան
Մայր Եկեղեցւոյ

Սիրելի Տէր Հայր

Մեծ հաճոյքով կարդացի այն կարեւոր տեղեկութիւնները, զորս Արեւելքի 6518 և 6521 թիւերուն մէջ հրատարակած էիք վերջերս, Բերայի հին հիւանդանոցին վրայ ըրած քանախօսութեանս առթիւ. իմ անկեղծ ջնորհակալութիւններս կը յայտնեմ Ձեզ հրատարակել այն լուսաբանութիւնները նորէն համար զորս նկրած էիք տալ ինձ, Նարլը Գաբուի և Բերայի գրեթէ մոռցած հիւանդանոցներու մասին. բայց կը խնդրեմ որ Դուք ալ ինձ ներողամիտ գտնուիք, որպէս զի Ձեր դիտողութիւնները նորէն պատասխանեմ իմ քանի մը անհասկացողութիւններով:

Ձեր ինձ դէմ դիտողութիւններէն սկսէ առայ, սիրելի Տէր Հայր, նկատելու էիք նախ՝ թէ քանախօսութեանս նիւթը՝ Բերայի հիւանդանոցն էր միայն և ես չէի կրնար ուրիշ տարածուիլ Նարլը Գաբուի Հիւանդանոցին վրայ. յետոյ խորհրդածելու էիք պահ մը, թէ Բերայի Հիւանդանոցին պէս չոր ու ցամաք նիւթի մը վրայ քիչ ու շատ «պրպտումներ» (ձեր բառով) ընող մը չէր կրնար անդրադարձ ունենալ ընդ հանրութեան, ուստի Նարլը Գաբուի հիւանդանոցին վրայ ալ ես ինչ մը գրեցի, որուն նկատմամբ ալ և գոնէ անգամ մը, անգամ մը միայն հարցնելու էիք ինձ թէ ինչ գիտէի ես անոր մասին. քանախօսութիւնս իրրեւ կատարելագործ մը չէր որ ներկայացուցի Հարիւրամեակի Հանդէսին, և Դուք պէտք չունէիք այդչափ յուզումի, զոր զգացի թէ ունեցաք նոյն իսկ քանախօսութեանս միջոցին. գիտէք անշուշտ, թէ փոքրիկ քարեղեն են, որ իրարու վրայ, քով քովի չարուելով կը ձեւացնեն մեծ տէնքեր:

Անցնինք ուրեմն դիտողութիւններուս:

Երբ կը գրեմ, թէ՝ Պոլսոյ Հայն ունեցաւ իւր առաջին հիւանդանոցը Նարլը Գաբուի հովսունց ու ասղջարար Ծովեզրին վրայ Ղափանցի Գեորգ Պատրիարքին օրով՝ 1751ին. և կը յաւելում նաև՝ թեև աւելի ևին բուսականներով հայ հիւանդանոցներու օգնութեան համար Հայս. Ֆերմաններ տրուած են կ'բսուի, խօսքերը, Դուք կը կարծէք թէ այդ թուականին առաջ հաստատուած հիւանդանոցի մասին տեղեկութիւն ես չունիմ. վերջի խօսքս միթէ բուսական չէ յայտնելու հակառակը, երբ մանաւանդ ծանօթագրութեան մը մէջ ալ ընթերցողը կը յղեմ իմ «Հարիւրհնամեակ Ազգ. Հիւանդանոցին» աշխատութեանս՝ հրատարակուած 1901ին:

Կը ցաւիմ որ չէք բարեհաճած ակնարկ մը նետել այդ գրուածքին վրայ, և կ'երեւի թէ միայն ի համբաւոյ լսած էք իմ պրպտումներս և չէք բնաւ կարդացած հրատարակած բժշկական կենսագրութիւններս, որոնց մէջ քանիցս խօսած եմ արդէն Նարլը Գաբուի հիւանդանոցի մասին:

Նարլը Գաբուի հին հիւանդանոցի մասին առաջին անգամ Բ. Բէչեան խօսած է 1888ին իր «Ս. Փրկչեան Ազգ. Հիւանդանոցի պատմութեան» մէջ:

1893ին ծանօթացուցած եմ Պօղոս Անճոեան-Շաչիեան անուն արքունի բժիշկ մը՝ Նարլը Գաբուի Հիւանդանոցին ժամանակակից, որուն կենսագրութեան մէջ գրած եմ՝

«Նարլը Գաբուի Հիւանդանոցը, որ մօր հին Հիւանդանոցն էր, բացուած է 18րդ դարու առաջին կէսին: 1743ին Սուլթան Մահմուտ Ա. անոր համար մեր ազգին չնորհած է կայսերական Բարձր Հրովարտակ մը, զոր 1755ին իր եղբայրը Սուլթան Օսման Գ. հաստատելով կը հաստատէ: 37 տարի յետոյ՝ 1792ին Սուլթան Սելիմ Գ. նոր Հրովարտակով մը վերահաստատէ իր նախնեաց չնորհած իրաւունքները Նարլը Գաբուի հին Հիւանդանոցին, ուրկէ դուրս գրուագրարար չէիք հանած, և որուն վրայ յետոյ կը խօսինք:

Ձեր ենթադրական կարծած այդ խօսքերը երկիցս արդէն հրատարակած եմ, առաջին անգամ 1896ին՝ կարապետ բժիշկ Ախթեր Յովհաննէսեանի կենսագրութեան մէջ, այն բժիշկին՝ զոր Նալեան չգտած կը սիրէր և որուն նուիրած է Սա իր՝ 1760ին տպած «ԴԻՐԳ ԱԳՕԹԻՑ» անուն գրքոյկը, (տե՛ս, «Ձերիտեի Շարգիյի» թիւ 3182 և 3183, 21 և 22 Դեկտ. 1896) և երկրորդ անգամ ալ՝ 1901ին «Հարիւրհնամեակ Ազգ. Հիւանդանոցին» գրութեանս մէջ. Թ՛ղ երրորդ անգամ մըն ալ հրատարակուի այն ուրեմն:

Սարգիս Դպիր կը գրէ,

«Առաջին դուռն քաղաքիս Նարլը
«Գաբու կոչեցեալ, և դիրք դրան այսո-
«րիկ բարձր է, և սակս գոլոյ նախագոյն
«սմա ծառոց նռենեաց, կոչեցեալ է
«դուռն այս Նարլը Գաբու: Գոյ ասմանօր առ ծովեզերս, մերձ ի դուռն
«պարիսպն Հիւանդանոց մի զոր ստացան
«մերայինք ի Թուականին ՌՄ (1200+551
«=1751): Եւ ապա վասն գոլոյն հին
«և խախուտ, շաղումն ծախիւք ՆՈՐՈԳ
«ՇԻՆՈՑԻՆ ՋՆԱ Ի ՀԻՄԱՆԷ մեծ և
«ընդարձակ՝ ըստ ամենայն պիտոյից ի
«Թուականին ՌՄՆԹ, (1243+551=1794),
«ուր զարմանելով տաճին անաերունչ և
«աղքատ հիւանդք տրօք ոչզրմութեան
«հաւատացելոց:» (ՍԱՐԳԻՍ ԴՊԻՐ «Ընդհանուր պատմութիւն Տաճկաստանի», էջ 18-19):

Հ. Ղուկաս Ինճիճեան ալ կը գրէ,

«Իսկ Հիւանդանոց Հայոց՝ է մերձ ի
«դուռն Նարլը Գաբուին առ ծովեզերբն,
«որ չինեցաւ ի 1751, ի ժամանակս Ղա-
«փանցի Դէորգ Պատրիարքին, և նորո-
«գեցաւ ի 1794:» (տե՛ս Աշխարհագրութիւն Զարիճ մասանց ասիոյ հին, Հ. Ղ. Վ. Ինճիճեան, տպ. Վենետիկ 1824, հատոր Ե. էջ 116:)

Սոյն երկու յիշատակարանները Ձեր Արժանապատուութեան ներկայացնելով, կը հարցնեմ, թէ Հիւանդանոց մը չի կրնար հիննալ, չի կրնար վերաշինուիլ, ինչ մտքով կը տեսնաք ի 1794ի վերաշինութեան ընդհանուր մէջ. Սարգիս Դպիր և Հ. Ինճիճեան երկուքն ալ ականատես վկայներ են այդ վերաշինութեան: Ինչ պատճառ ունէիք ես հնարելու բան մը, զոր 18րդ դարու հայ մատենագրութեան պատիւ եղող այդ երկու կարեւոր գրիչներն աւանդած են:

Նարլը Գաբուի Հիւանդանոցի վերաշինութեան այս 1794 թուականը քնաւ կապակցութիւն մը չունի Նարլը և ինքզինքիս կը հարցնեմ թէ արդեօք այդ վերաշինութեան հետ յարաբերութիւն մը չունի՞ սա հետեւեալ

«Է»
ՅԻՇԵՑԱՔ Է ՔԱՐՈՇԷՆ ՍԵՆԵԱԿԱ
ԱՐԻԵԼԵՑԻ ՊԱՊԱՑԻ ՈՐԴԻ ՄԱՀՏԵՍԻ
ԿԱՐԱՊԵՏԻՆ, ԵՒ ԿԵՆԱԿՑՈՑՆ
ՄԱՀՏԵՍԻ ԵՂԻՍԱԲԷԹԻՆ, ԵՒ ԻՒՐ
ՈՐԴԻՔ ՄԱՀՏԵՍԻ ՀՈՍՐՈՎԵՏԻՆ.
ԵՒ ՀԱՄԱՅՆ ՆՆՋԵՑԵԼՈՑ ԵՒ
ԿԵՆԴԱՆԵԱՑ ՀՈԳԻՈՑՆ
Ի 1243 ԹՈՒԻՒՆ
ՅՈՒՆՎԱՐԻ
Ա.

«Քիւն, երկրքեանքս գայս պայմանա-
«դրութեան գիրս վասն այն գրեցաք և
«մատանեաւ մերով մատնահարեցաք և
«առաք ի ձեռս Ապուէհիպի առ Տէր
«հանգուցեալ յուսահոգի Մէհ. Խանըմի
«որդի Մհմ. Ռահմանէս յոգեվի Սմի-
«րնայն, ի թվին ՌՄԼՐ, և Նայե-
«բերի առանին, որ էր ոտն Սրբոց Հրեշ-
«տակաց և Հրեշտակապետաց, և ի Պատ-
«րիարքութեան մեծի Պօղոսէ Տէառն Ջա-
«քարիայ բարեբեր և Արհիապատ Եպիս-
«կոպոսին, և ի յերկրորդ Նուիրակու-
«թեան Սրբոյ և մեծի Աթոռոյն Էջմիածնի
«Տէառն Մինասայ խոհեմագործ և Աստ-
«ուածիմաստ վարդապետին: Վասն զի
«այս վերոգրեալ մեծագործ և բարեհամ-
«բաւ բարեաց յիշատակի արժանի Մէհ.
«Ռոհմանէս ամիրայս ի սոյն Հիւանդանո-
«ցիս կից քէրեստէճոյ խանութի մի ու-
«նէր վեց հարիւր կանգուն, որպէս որ
«գրեալ կայ ի մէջ վաւերգիրացի գրոյն,
«օրինակ քանի մի սենեկօք, և էր իւր
«հալալ արդեամբ բստացեալ տեպհա-
«կանն: Այժմ այս բարեկէր և ողորմա-
«սէրտ ամիրայս, հոգւոյ ակամբ տեսեալ
«զիտգրկութիւն հիւանդատանն և վիեղ-
«ճուիմեան անդ եղելոցն, և ոչ զանց ա-
«րար նման հնոյ քահանային և Դեւատց-
«ուոյն, այլ որպէս այն բարեբարոյ Սա-
«մարացւոյն, գթացաւ անկելոյն առ ճա-
«նապարհն Երիքովի, և իբր նման նը-
«մա գթամանաց գնաց: Վասն զի փո-
«խանակ ասելոյն գնաց ի պանդոկն,
«զպանդոկն բոլորովին նոցա չնորհեաց,
«այսինքն ընանութիւն զան առանց դրամի
«ձրիապէս պարգեւեաց նոցա: Եւ ի տեղի
«երկ դահեկանին տարին երկու անգամ
«գնաց ի քաղաքին յըզել և կերակրել
«պատուիրեաց մեզ: Վասն որոյ և մեք
«թէ յայժմ գտանեցաք վերակացուս
«կամ հոգաբարձուս, և թէ զկին մեր
«եկող միաբէվէլիքն կամ նաղըրքըն,
«պարտիք գայս աւանդութիւնս չի խա-
«փանել և հատատուն պահել և այսպէս
«առնել: Նման ի Սուրբ Ծննդ Մեծնոյ
«Հայրապետի չարաթ օրն գամենայն հի-
«անդն որք կան անդ, ի բաղանիս
«տանել տամք, և կիրակի օրն իւրեանց
«բաւական լինելոյ չափ հերիսայ, այսինքն
«քէչկէկ եփել տամք և յագեցուցա-
«նեմք գնոսա: Նմանապէս և ի վար-
«դավառի դիմացի չարաթ օրն ի բա-
«դանիս, և կիրակի փիլավ ղերաք ե-
«փել տամք և կերակրեմք գնոսա, և
«ի վերայ այսր ամենայնի տարին եւս
«անգամ մի Ս. Դէորգայ եկեղեցին գի-
«չեր ժամ մի և քառասնից մի կատարել
«տամք, որպէս որ սահմանեալք են նոյն
«Ս. եկեղեցւոյ օրհնել դպիրքն և մեծա-
«մեծքն: Եւ այս յատկապէս վասն հոգ-
«ւոյ վերոգրեալ բարեսէր մահտեսի ամի-
«րային թէ իւրն և թէ համայն օրհնել
«ննջեցելոցն և պահպանեցեալ կենդա-
«նեացն, թէ այժմ գտանեցելոցն և թէ
«յապագայիցն. այլ և իւրն կամ իւրայ-
«նոցն հատատաքմաքար ծառայութիւն կամ
«սպասաւորութիւն մնողաց կենդանեաց
«և առ Տէր հանգուցելոց հոգւոյն: Ար-
«ժան և վայելուչ համարեցաք զայս
«բարի աւանդութիւնս յամենայն տարի
«լիապէս կատարել և ոչ զանց առնուլ,
«վասն զի մեծ և մեծ բարերարութիւն
«և անպատմելի քաջութիւն արար ազ-
«նուազարմ ամիրայս, քանզի խիստ և
«խիստ հարկաւորութիւն ունէր խնամեա-
«յս՝ սոյն հիւանդանոցի տանն. կարեմք
«ասել թէ իբր նոր նորոգեցաւ, ողորմելի
«հիւանդաց տունն, թէ՛ յայն և ընդար-
«ձակութեամբ, և թէ ի նմանէ գոյաց-
«եալ արդեամբ, և թէ ի նմանէ գոյաց-
«եալ արդեամբ, որոյ Տէր եղիցի վար-
«ձահատոյց և գթասուր երկրաւոր Նե-
«թեան և անցաւոր տանս այս, փեսայն
«երկնաւոր յառաջատան իւր մուծանէ
«զնա հանգերձ իւրաշունչն ամէն: Ահա
«մեք մատնահարեցաք գայս պայմանա-
«գիրս, և վկիի մեր եղեալ նաղըրքն և
«միաբէվէլիքն եւս իւրեանց մատա-
«նեաւն պատին մատնահարել և զգրեց-
«եալն ի սմա կատարել և ի վերայ տալ
«նաղըրք և միաբէվէլեայք են, նախ մահ-
«տեսի ամիրայի եղբօր որդի Ծակոբ ա-
«միրայն յորդւոց որդի և նոյն մահտեսի
«Ոհմանէս ամիրայի համատուհի խաթուն
«մահտեսի գուստրն, և փեսայն խոհմա-
«զարդ և յիշատուոյ օրհնեալ պարոն
«Հայրապետն և ի նոցանէ ողորմութեամբն
«յիշատուոյ բողբոջեցեալ պատղքն յորդ-
«ւոց որդի: Այլ և ի պատեհ ժամու
«գտանեցեալ Ս. Դէորգ եկեղեցւոյ ատա-
«գեր՝ և աթոռակալքն, և եւս ասօղք
«և ընթերցողք գրոյս պատուելի հարք և
«եղբարք ով ոք և իցէք զնչան Քրիս-
«տոսի ի ճակատս ձեր ունեցող հա-
«ւատացեալք, ի սէրն Աստուծոյ պար-
«տիք գործակից լինիլ սոյն բարի
«մտօք ամէնակից իմանալ, զստ Սրբա-
«գրին Պօղոսի որ պատուիրէ զԱստուած
«սիրողացն՝ գործակցիլ բարւոյն, և ըստ
«միւսոյ Սրբազանի Աւետիքեան, մեծ
«մեղք են (ասէ) գիտողաց և ոչ առնո-
«ղաց գործոյն. և առնողքն և կատա-
«րողքն լիցին օրհնեալք ի Հօրէ և յՈրդ-
«ւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ: Նոյնպէս և իսա-
«փանել կամեցողն պարտաւոր լիցին ա-
«հեղ առեանին Քրիստոսի խղճալի հի-
«անդացն տանջանացն և պարտապան հրեշ-
«տակաց նոցա, որք միշտ կան առաջի
«Աստուծոյ և տեսանեն զերեսս Նորա
«բաւ է:»

Կոնդակին ձախ կողմը լուսանցքի մը մէջ ալ եղմայնէի նուիրակ Մինաս վարդապետը իր կնիքով, իր ձեռագիր վկայութիւնը կը գրէ սապէս.

«Սոյն հոգեշունչ և Աստուածահաճոյ իւ-
«րակոնութեանս վերահաստատ և հաւան
«եղեալ կնքեցի Սրբոյ Էջմիածնի մեծի
«Աթոռոյն Միաբան, և Մեծի մայրաքա-
«ղաքիս Կոստանդնուպոլսոյ Նուիրակ Մի-
«նաս եպիսկոպոս առ ի հաճութիւն ամե-
«նայն տեսողաց և յորդորումն բարեբեր
«անձանց առ այսպիսի հոգեւոր գործ,
«յօժարամիտս լինել և մի՛ նեղակել, զի
«օրհնութեան և խաղաղութեան որդիք
«լիիցին Ամէն»:

Մինաս վարդապետի վկայութեան կը յաղորդէ հիւանդանոցի վերակացու Սահակ պարոն Գրիգորի գիրը՝ որ է.

«Ես սահակ պարոն Գրիգորս վե-
«րակացու և նաղըր բարեյիշատակ և յա-
«ւերժական գովութեան արժանի չհնա-
«ւած գործոյ, բարեացպարտ և աղ-
«նուազարմ Մէհ. Ոհմանէս ամիրայի, յօ-
«ժարամիտ և կամակար սիրով յանձն
«առի, վասնզի ոչ ոք ունի զայս ասած
«սիրողացն՝ գործակցիլ բարւոյն, և ըստ
«միւսոյ Սրբազանի Աւետիքեան, մեծ
«մեղք են (ասէ) գիտողաց և ոչ առնո-
«ղաց գործոյն. և առնողքն և կատա-
«րողքն լիցին օրհնեալք ի Հօրէ և յՈրդ-
«ւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ: Նոյնպէս և իսա-
«փանել կամեցողն պարտաւոր լիցին ա-
«հեղ առեանին Քրիստոսի խղճալի հի-
«անդացն տանջանացն և պարտապան հրեշ-
«տակաց նոցա, որք միշտ կան առաջի
«Աստուծոյ և տեսանեն զերեսս Նորա
«բաւ է:»

Սոյն վկայութեան ներքեւ կայ կնիք մը՝ որուն վրայ կը կարդացուի Թուրքերէն չգիտցող և հայերէն Գրիգոր անունները, և յետոյ ալ հիւանդանոցին միաբէվէլիի և հոգաբարձու Մահտեսի խալֆի Յարութիւնի գիրը՝ որ է հետեւեալը.

«Ես խալֆի Մահտեսի Յարութիւնս
«հոգաբարձու և միաբէվէլիի օգնական
«և հոգեւոր իրողութեան, բարեպաշտօն
«և մեծազգի Մահտեսի Յովհաննէս ամի-

«Քիւն, երկրքեանքս գայս պայմանա-
«դրութեան գիրս վասն այն գրեցաք և
«մատանեաւ մերով մատնահարեցաք և
«առաք ի ձեռս Ապուէհիպի առ Տէր
«հանգուցեալ յուսահոգի Մէհ. Խանըմի
«որդի Մհմ. Ռահմանէս յոգեվի Սմի-
«րնայն, ի թվին ՌՄԼՐ, և Նայե-
«բերի առանին, որ էր ոտն Սրբոց Հրեշ-
«տակաց և Հրեշտակապետաց, և ի Պատ-
«րիարքութեան մեծի Պօղոսէ Տէառն Ջա-
«քարիայ բարեբեր և Արհիապատ Եպիս-
«կոպոսին, և ի յերկրորդ Նուիրակու-
«թեան Սրբոյ և մեծի Աթոռոյն Էջմիածնի
«Տէառն Մինասայ խոհեմագործ և Աստ-
«ուածիմաստ վարդապետին: Վասն զի
«այս վերոգրեալ մեծագործ և բարեհամ-
«բաւ բարեաց յիշատակի արժանի Մէհ.
«Ռոհմանէս ամիրայս ի սոյն Հիւանդանո-
«ցիս կից քէրեստէճոյ խանութի մի ու-
«նէր վեց հարիւր կանգուն, որպէս որ
«գրեալ կայ ի մէջ վաւերգիրացի գրոյն,
«օրինակ քանի մի սենեկօք, և էր իւր
«հալալ արդեամբ բստացեալ տեպհա-
«կանն: Այժմ այս բարեկէր և ողորմա-
«սէրտ ամիրայս, հոգւոյ ակամբ տեսեալ
«զիտգրկութիւն հիւանդատանն և վիեղ-
«ճուիմեան անդ եղելոցն, և ոչ զանց ա-
«րար նման հնոյ քահանային և Դեւատց-
«ուոյն, այլ որպէս այն բարեբարոյ Սա-
«մարացւոյն, գթացաւ անկելոյն առ ճա-
«նապարհն Երիքովի, և իբր նման նը-
«մա գթամանաց գնաց: Վասն զի փո-
«խանակ ասելոյն գնաց ի պանդոկն,
«զպանդոկն բոլորովին նոցա չնորհեաց,
«այսինքն ընանութիւն զան առանց դրամի
«ձրիապէս պարգեւեաց նոցա: Եւ ի տեղի
«երկ դահեկանին տարին երկու անգամ
«գնաց ի քաղաքին յըզել և կերակրել
«պատուիրեաց մեզ: Վասն որոյ և մեք
«թէ յայժմ գտանեցաք վերակացուս
«կամ հոգաբարձուս, և թէ զկին մեր
«եկող միաբէվէլիքն կամ նաղըրքըն,
«պարտիք գայս աւանդութիւնս չի խա-
«փանել և հատատուն պահել և այսպէս
«առնել: Նման ի Սուրբ Ծննդ Մեծնոյ
«Հայրապետի չարաթ օրն գամենայն հի-
«անդն որք կան անդ, ի բաղանիս
«տանել տամք, և կիրակի օրն իւրեանց
«բաւական լինելոյ չափ հերիսայ, այսինքն
«քէչկէկ եփել տամք և յագեցուցա-
«նեմք գնոսա: Նմանապէս և ի վար-
«դավառի դիմացի չարաթ օրն ի բա-
«դանիս, և կիրակի փիլավ ղերաք ե-
«փել տամք և կերակրեմք գնոսա, և
«ի վերայ այսր ամենայնի տարին եւս
«անգամ մի Ս. Դէորգայ եկեղեցին գի-
«չեր ժամ մի և քառասնից մի կատարել
«տամք, որպէս որ սահմանեալք են նոյն
«Ս. եկեղեցւոյ օրհնել դպիրքն և մեծա-
«մեծքն: Եւ այս յատկապէս վասն հոգ-
«ւոյ վերոգրեալ բարեսէր մահտեսի ամի-
«րային թէ իւրն և թէ համայն օրհնել
«ննջեցելոցն և պահպանեցեալ կենդա-
«նեացն, թէ այժմ գտանեցելոցն և թէ
«յապագայիցն. այլ և իւրն կամ իւրայ-
«նոցն հատատաքմաքար ծառայութիւն կամ
«սպասաւորութիւն մնողաց կենդանեաց
«և առ Տէր հանգուցելոց հոգւոյն: Ար-
«ժան և վայելուչ համարեցաք զայս
«բարի աւանդութիւնս յամենայն տարի
«լիապէս կատարել և ոչ զանց առնուլ,
«վասն զի մեծ և մեծ բարերարութիւն
«և անպատմելի քաջութիւն արար ազ-
«նուազարմ ամիրայս, քանզի խիստ և
«խիստ հարկաւորութիւն ունէր խնամեա-
«յս՝ սոյն հիւանդանոցի տանն. կարեմք
«ասել թէ իբր նոր նորոգեցաւ, ողորմելի
«հիւանդաց տունն, թէ՛ յայն և ընդար-
«ձակութեամբ, և թէ ի նմանէ գոյաց-
«եալ արդեամբ, որոյ Տէր եղիցի վար-
«ձահատոյց և գթասուր երկրաւոր Նե-
«թեան և անցաւոր տանս այս, փեսայն
«երկնաւոր յառաջատան իւր մուծանէ
«զնա հանգերձ իւրաշունչն ամէն: Ահա
«մեք մատնահարեցաք գայս պայմանա-
«գիրս, և վկիի մեր եղեալ նաղըրքն և
«միաբէվէլիքն եւս իւրեանց մատա-
«նեաւն պատին մատնահարել և զգրեց-
«եալն ի սմա կատարել և ի վերայ տալ
«նաղըրք և միաբէվէլեայք են, նախ մահ-
«տեսի ամիրայի եղբօր որդի Ծակոբ ա-
«միրայն յորդւոց որդի և նոյն մահտեսի
«Ոհմանէս ամիրայի համատուհի խաթուն
«մահտեսի գուստրն, և փեսայն խոհմա-
«զարդ և յիշատուոյ օրհնեալ պարոն
«Հայրապետն և ի նոցանէ ողորմութեամբն
«յիշատուոյ բողբոջեցեալ պատղքն յորդ-
«ւոց որդի: Այլ և ի պատեհ ժամու
«գտանեցեալ Ս. Դէորգ եկեղեցւոյ ատա-
«գեր՝ և աթոռակալքն, և եւս ասօղք
«և ընթերցողք գրոյս պատուելի հարք և
«եղբարք ով ոք և իցէք զնչան Քրիս-
«տոսի ի ճակատս ձեր ունեցող հա-
«ւատացեալք, ի սէրն Աստուծոյ պար-
«տիք գործակից լինիլ սոյն բարի
«մտօք ամէնակից իմանալ, զստ Սրբա-
«գրին Պօղոսի որ պատուիրէ զԱստուած
«սիրողացն՝ գործակցիլ բարւոյն, և ըստ
«միւսոյ Սրբազանի Աւետիքեան, մեծ
«մեղք են (ասէ) գիտողաց և ոչ առնո-
«ղաց գործոյն. և առնողքն և կատա-
«րողքն լիցին օրհնեալք ի Հօրէ և յՈրդ-
«ւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ: Նոյնպէս և իսա-
«փանել կամեցողն պարտաւոր լիցին ա-
«հեղ առեանին Քրիստոսի խղճալի հի-
«անդացն տանջանացն և պարտապան հրեշ-
«տակաց նոցա, որք միշտ կան առաջի
«Աստուծոյ և տեսանեն զերեսս Նորա
«բաւ է:»

Սոյն վկայութեան ներքեւ կայ կնիք մը՝ որուն վրայ կը կարդացուի Թուրքերէն չգիտցող և հայերէն Գրիգոր անունները, և յետոյ ալ հիւանդանոցին միաբէվէլիի և հոգաբարձու Մահտեսի խալֆի Յարութիւնի գիրը՝ որ է հետեւեալը.

«Ես խալֆի Մահտեսի Յարութիւնս
«հոգաբարձու և միաբէվէլիի օգնական
«և հոգեւոր իրողութեան, բարեպաշտօն
«և մեծազգի Մահտեսի Յովհաննէս ամի-

ԹԱՐՈՒՆԱԿ ՐԻ ԹԻՐԹՈՆԸ —98—99—

ՅԱՆԻԷԼ ԼԶՔԻԷՕՐ

ԿՆՈՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐԻՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Ե.

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՄԵՍԱԼԻՆ ՄԸ

Մաքսիմ տ'Էրքիւանի սրահի մը մէջ կը գտնուէր, որուն վեց պատուհանները կը նայէին Բուլեժ Բօմնէի վրայ: Սրահին ձեղունը նկարուած էր Աննիպալ Բարբալի կողմէ և Լէբանիէի ճակատամարտէն դրուագ մը կը ներկայացնէր, ուր տէ Թրանի իշխան մը կը հրամայէր պապական նուաւտորմի մը:

Այդ փառաւոր և խոտամբեր երեւոյթով սրահը մտաւ Բլօտիա, որ ամենաքան կնոջ մը երեւոյթն ունէր, հպարտ ու կորովի դէմքով:

Կոմսը, որուն մազերը ճերմկած էին քունքերուն վրայ, երիտասարդական խանդքներ կ'ունենար այդ կնոջ նկատմամբ:

Իր անհամբեր ու սրանդած չարժումը ի վեր կը հանէր թարմ ու սարսռուն տարփանք մը, իբր թէ քանի տարեկանին մէջ ըլլար:

—Մ՛հ, վերջապէ՛ս եկար, Բլօտիա:

—Զգուշացէ՛ք, ըսաւ մանկամարդ կինը, մէկ մասը չրթունքներուն տանելով:

—Օ՛հ, ո՛վ կրնայ մեզ լսել այս փառաւոր չէնքին մէջ, որոնք բերդի դռներ ու պատուհաններ ունին: Նախ ֆրանսերէն խօսինք:

—Իմ անունս իտալական է:

—Դիտեմ այդպէս ըլլալը: Դժբախտաբար հոգիդ ալ իտալական է:

—Օ՛հ, տարիս ձեր իմացականութեան չվայրող խօսք մըն է, ըսաւ Բլօտիա ծիծաղելով:

—Ինչո՛ւ համար:

—Մտգուհիներու վրայ եղած ընդհանուր խօսքեր են ատոնք: Այժէն մարդ իր արժէքն ունի և ինքնութիւն մը կը կազմէ:

—Ներեցէք, յարեց Մաքսիմ, իւրաքանչիւրին նկարագիրը կախում ունի իր նախահայրերէն, միջավայրէն ու ցեղէն:

—Իմաստասիրե՛ք, ըսաւ իշխանուհին նստելով և զուարթութիւն ձեւացնելով, ուր քիչ մը արհամարանք կար:

—Աւազ համար չէ որ հոս եկած եմ, պատասխանեց Մաքսիմ, որուն դէմքը խիստ արտայայտութիւն մը առաւ:

Բլօտիա չեղոքակի նայեցաւ կոմսին և ըսաւ յետոյ յամրօքէն ըսաւ.

—Սուզիս պէտք ունիք բացատրութիւն տալու թէ ինչո՛ւ համար հոս եկած էք: Դիտէք թէ պաշտօնական հանգամանքով միայն կը նախընտրեմ ձեզ ընդունիլ:

— Կը վախնաք որ ձեր պատիւը կը վտանգի՞մ, հարցուց կոմսը այնպիսի հեգնութեամբ մը որ նախատական ըլլալ կը թուէր:

— Օ՛հ, բնաւ երբեք, պատասխանեց Բլօտիա, մեղմանայլ չեղոտով մը, թէեւ ամէնէն բուռն խօսքերն ընէք: Իմ պատիւս վտանգո՛ւել կը կարծէք, սա պատճառաւ որ իմ սիրահարս կը նկատեն ձեզ... Ամբողջ Հռոմ կը կասկածի թէ առենօք սիրահարս եղած էք:

— Ու մինչեւ հիմա եմ տակաւին, ըսաւ կոմսը հաստատական չեղոտով մը:

— Ի՛նչ բանի վրայ կը հիմնէք այդ իրողութիւնը, հարցուց Բլօտիա անայլայլ ձայնով:

Ապշութենէն իր տեղը գամուած, չպատասխանեց կոմսը: Բլօտիա յարեց.

— Փոյթս չէ թէ մեր նախկին մտերմութեան աստիճանը ձդնէն, որ տհաճութիւն կը պատճառէ այսօր, և ոչ ալ ենթադրեն թէ տակաւին գոյութիւն ունի այդ մտերմութիւնը, թէև անհետացած ըլլայ: Ինչ որ անտանելի կը թուի ինծի՝ սա կ'ըսէ թէ Թրանի իշխանուհին անխորհուրդ աղջնակի մը պէս կը չարժի, իբր ընելիքը չի դիտեր, և կը թոյլատրէ որ աչխարհի վրայ մէկը առանց քաշուելու տեսնուի իր հետ, թէև հազար անգամ սիրեւին եղած ըլլայ անոր:

—Առանց քաշուելո՞ւ վարուած կ'ըլլամ ձեզի հետ, այցելութիւնս տալով:

—Այո՛, իմ թոյլատրած ժամէս և օրէս դուրս այցելելով:

—Եթէ երբեք ձեր հրամաններուն չեմ անար, Բլօտիա, պատճառը սա է որ հոս միայն կրնամ մանաւանդ տեսակցութիւն մը ունենալ ձեզի հետ: Դիտէք թէ ո՛րքան տաճկի ի վեր չէք եկած Մուսափըր մեր հովատուն վիլլան:

—Բաւական տաճկի ի վեր, և ան ալ ձեզի հարցնելու համար թէ ի՛նչ բանի վրայ կը հիմնէք իմ սիրեցարս ըլլալու ձեր յաւակնութիւնը, ինչպէս հարցուցի քիչ մը առաջ:

—Բլօտի՛...

Այդ ձիչին մէջ ամէն բան կար, զայրոյթ, տառապանք, սէր: Կոմսին անհնուն տարփանքը այնքան ուժգնօրէն ի յայտ եկաւ այդ բացագանչութեան մէջ որ բան մը չմնացաւ քաղքենի կոմսը լռիկ կը դիտէր իշխանուհին:

Բլօտիա հանդարտ նայուածք մը ուղղեց, ուր անգառնալի որոշում մը կը կարդացուէր:

Կոմսը միշտ պաչտելի կը գտնէր Բլօտիան՝ իր նրբութեանը, սարսռուն մահրուն, մանր երանգին համար, իբր թէ քանդրնինգ տարեկան եղած ըլլար, երբ առաջին անգամ վախեցած էր զանի: Ոտրովհետեւ հիմա այն տաճկէն աւելի կը սիրէր Բլօտիան:

Մանկամարդ կինը կը տեսնէր որ կոմսին քունքերը ճերմկած էին տարիքոտ մարդոց պէս, անոր աչքերը, երբեմն այնքան գրաւիչ ու բռկոտ, քիչ մը չիջած էին նուազ պիրկ արտեւանունքներու միջեւ, չրթունքները չորցած ու թաղչած, ծալք մը կը կրէին իրենց վրայ, արդիւնք սիկառի յաճախակի գործածութեամբ դեղնցած պեխերուն տակ:

—Բաւական տաճկէ ի վեր, և ան ալ ձեզի հարցնելու համար թէ ի՛նչ բանի վրայ կը հիմնէք իմ սիրեցարս ըլլալու ձեր յաւակնութիւնը, ինչպէս հարցուցի քիչ մը առաջ:

—Բլօտի՛...

Այդ ձիչին մէջ ամէն բան կար, զայրոյթ, տառապանք, սէր: Կոմսին անհնուն տարփանքը այնքան ուժգնօրէն ի յայտ եկաւ այդ բացագանչութեան մէջ որ բան մը չմնացաւ քաղքենի կոմսը լռիկ կը դիտէր իշխանուհին:

Բլօտիա հանդարտ նայուածք մը ուղղեց, ուր անգառնալի որոշում մը կը կարդացուէր:

Կոմսը միշտ պաչտելի կը գտնէր Բլօտիան՝ իր նրբութեանը, սարսռուն մահրուն, մանր երանգին համար, իբր թէ քանդրնինգ տարեկան եղած ըլլար, երբ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ
Տարի 25 Թիվ 1907
Հրատ. Վ. Յ. ԲԱՂԴԱՍԱՐՅԱՆ
Գները

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՂԱՀԱՎԱՅՐԱՐ

Ամսագիր ի գիտություն ընտանեկան կյանքի

Ամսագիրը դուրս է գալիս ամեն ամսի 1-ին և 15-ին

Հասցե՝ Թիֆլիս, Ալեքսանդրովսկի պր., Ղազարյանի տուն № 63

Հեռ. 6499

ՊԱՀԵՑՈՒ

Ի՞նչ կարող է անել ամուսինը կնոջ վրա ազդելու համար, որ նա ավելի քիչ ծախսի

Ամուսինը կարող է ազդել կնոջ վրա, որ նա ավելի քիչ ծախսի, եթե նա ինքն էլ ավելի քիչ ծախսի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ԱՐԱՐԱՏ

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՐԳՍԵԱՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

Տպարանի հեռախօսը № 96-10

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՐԿԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՅԱՂԹԱՆԱԿԻՉ ԿԱՄ ՎԱՒԱՇՏԱՆԻ ՍԻՐԵԼԻ ՀՈՎԻՒՆ

ՎԷՊ

ՀԱՏՈՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՄԱՐԴԱՍՊԱՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔԸ

Ի ՄԱՐՍԻԼԻԱ

Ա.

Ի ՄԱՐՍԻԼԻԱ

Ի ՀՅՈՒՐԱՆՈՑՆ ՄԱՐԻԱՆԻ